

Outsourcing: trouwen in gemeenschap of op huwelijkse voorwaarden?

MENNO WEIJ IS ADVOCaat BIJ SOLV
ADVOCATEN IN AMSTERDAM EN IS
ONDER MEER GESPECIALISEERD IN
ICT RECHT EN OUTSOURCING

Outsourcing en een huwelijkscontract: wat hebben die twee nu met elkaar gemeen? Meer dan u misschien op het eerste gezicht zou denken. Ik ga het u hieronder uitlegen.

De laatste tijd staan bijna alle outsourcingcongressen en seminars in het teken van 'de samenwerking' en/of 'het partnership', waarbij de vraag- en aanbodkant gezamenlijk in grote blijdschap verkondigen dat de 'samenwerking' of 'het partnership' ook contractueel zo is vastgelegd.

De vraag die mij als advocaat dan intrigeert, is wat die contractueel vastgelegde samenwerking of partnership dan behelst. En dat is waar volgens mij een parallel getrokken kan worden met het sluiten van een huwelijk. Met andere woorden, is zo'n outsourcing deal dan eerder een huwelijk in gemeenschap van goederen, of een huwelijk op huwelijkse voorwaarden?

Neem bijvoorbeeld mijn eigen huwelijk. We zijn uiterst gelukkig met elkaar, we hebben een mooi huis, met een mooie auto voor de deur en hebben twee schatten van kinderen. Het ultieme partnership, zou ik zeggen. Maar hebben wij dat ook zo contractueel vastgelegd? Dan ga ik u teleurstellen. Ik vind namelijk van niet. Ik ben getrouwd op huwelijkse voorwaarden. Dat wil zeggen dat mijn vrouw en ik – terwijl liefde nota bene blind maakt – dus afspraken hebben gemaakt over hoe en wat bij een onverhoopte scheiding. U kent het wel: 'CD van jou, CD van mij of CD van ons allebei'.

Outsourcen is eigenlijk ook een beetje trouwen. Immers, je besluit voor lange tijd met elkaar samen te zijn – gemiddeld zo'n zeven jaar en dat is tegenwoordig lang voor een huwelijk. Wat behelst nu dan het contractueel vastleggen dat er sprake is van een 'samenwerking' of 'het partnership'. Gezien de blijdschap waarmee de boodschap wordt verkondigd, lijkt het te duiden op een huwelijk in gemeenschap van goederen.

Niets is minder waar, vrees ik. Een goed outsourcingcontract bevat een regeling omtrent de eventuele overgang van personeel, de overdracht van goederen en contracten en – niet onbelangrijk – wie krijgt de intellectuele eigen-

domsrechten. Zie daar de vergelijking met 'CD van jou, CD van mij of CD van ons allebei'. Idem voor de aansprakelijkheid van de outsourcingprovider. Ik ken geen één outsourcingprovider die zijn aansprakelijkheid in een outsourcingcontract niet heeft beperkt. Ten slotte noem ik nog de opkomende trend rond gain sharing – namelijk dat de outsourcingprovider meedeelt in de winst en de besparingen genoten door de afnemer. Het is mijn ervaring dat afnemers hier, in ieder geval tot op heden, nog weinig gecharmeerd van zijn.

Maar – hoor ik u denken – zegt u nou dat een samenwerking of een partnership niet bestaat in outsourcingdeals? Nee, dat zeg ik in zijn geheel niet. Sterker nog, ik denk dat een goede samenwerking van cruciaal belang is bij het welslagen van een outsourcingdeal. Maar wat ik ook zeg is dat de (juridische) waarde van het contractueel opnemen van 'de samenwerking' en/of 'het partnership' beperkt is. Leg wat mij betreft elkaars rechten en plichten duidelijk vast en neem een regeling op over hoe uit elkaar te gaan. Kortom, trouw dus op huwelijkse voorwaarden. Het hoeft een mooie samenwerking niet in de weg te staan. Het heeft tussen mijn vrouw en mij in ieder geval geleid tot een waanzinnig partnership.

Menno Weij